

L Ö G

um dómnefnd í verðlagsmálum.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skipar 5 menn í dómnefnd í verðlagsmálum, og skal einn þeirra skipaður formaður nefndarinnar. Enn fremur skipar ríkisstjórnin þrjá menn til vara, og taka þeir sæti í nefndinni eftir því, sem ákveðið er í skipunarbréfinu.

2. gr.

Það er borgaraleg skylda að taka sæti í dómnefnd. Áður en nefndarmenn taka sæti í nefndinni í fyrsta sinn, skulu þeir vinna drengskaparheit að því, að þeir muni rækja starfið eftir beztu vitund.

3. gr.

Dómnefnd skal halda bók, og skal skrá í hana það, sem gerist á nefndarfundum, svo og allt, sem úrskurðað er í nefndinni.

4. gr.

Í dómnefnd ræður afl atkvæða, og eru úrskurðir hennar og ályktanir fullnaðarúrslit máls. Þó má dómnefnd taka mál til meðferðar að nýju, ef aðstæður hafa breytt eða nýjar skýrslur komið fram. Dómnefnd er eigi ályktunarfær nema allir nefndarmenn séu mættir.

5. gr.

Dómnefnd skal hafa eftirlit með öllu verðlagi, og hefur nefndin vald til að ákveða hámarksverð á hvers konar vörum, hámark álagningar, umboðslauna og hvers konar þóknana, sem áhrif hefur á verðlag í landinu. Enn fremur getur dómnefnd úrskurðað um þá kostnaðarliði, er til greina koma um verðlagningu á vöru. Þá getur dómnefnd ákveðið greiðslu fyrir flutninga, viðgerðir, smíðar, saumaskap, prentun og því um líkt.

Undanþegnar eru hér frá þær vörutegundir, sem verðlagðar eru samkvæmt sérstökkum lögum, enn fremur allar vörur, sem seldar eru úr landi.

6. gr.

Sala á vörum milli verzlana innbyrðis (keðjuverzlun) umfram það, sem almennt tíðkast í hverri grein, er hönnuð, nema slík verzlun sé gerð án álagningar.

Bannað er að halda vörum, sem keyptar eru og tilbúnar til sölu, úr umferð í þeim tilgangi að fá á þeim hærri verzlunarágóða en venjulegt er á þeim tíma, sem þær höfðu átt að seljast.

7. gr.

Farmgjöld má ekki hækka frá því, sem þau voru í árslok 1941, nema með samþykki dómnefndar.

8. gr.

Dómnefnd getur krafðið hvern sem er allra þeirra upplýsinga, skýrslna og annarra gagna, er hún telur nauðsynlegar í starfi sínu, og getur hún falið öðrum að afla þeirra gagna.

9. gr.

Allar ákvarðanir dómnefndar skulu birtar þegar í stað, og koma þær í gildi jafn-skjótt og gilda þar til öðruvísi er ákvæðið. Birta skal þær á þann hátt, er hagkvæm-astur þykir, annaðhvort með opinberum auglýsingum eða með bréflægum tilkynning-um til þeirra, er þar eiga í hlut.

79

1. sept.

10. gr.

Dómnefndarmönnum og starfsmönnum dómnefndarinnar og öðrum þeim, sem kynni að verða falið eftirlit með framkvæmd laga þessara, er hannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, er þeir verða áskynja um af skýrslum þeim, sem um getur í 8. gr., að því leyti, sem þær varða einstaka menn eða einstök fyrirtæki.

11. gr.

Allur kostnaður við dómnefndina greiðist úr ríkissjóði.

12. gr.

Sá, sem vanrækir skyldur þær, er um ræðir í 8. gr., skal sæta 10—100 kr. dag-sektum.

Sá, sem gefur rangar skýrslur til dómnefndar, skal sæta refsingu samkvæmt ákvæðum almennra hegningarlaga.

Brot gegn öðrum ákvæðum laga þessara og reglugerð, er kynni að verða sett samkvæmt þeim, varða sektum frá 100—100000 kr. Enn fremur er upptækur sá ágóði, sem fæst við brot á lögum þessum. Ef félag eða félagasamtök brjóta lögin, skal dæma þau í sekt og auk þess stjórnendur félaganna.

13. gr.

Mál út af brotum á 10. gr. og 2. mgr. 12. gr. skulu sæta meðferð sakamála. Með mál út af brotum á öðrum ákvæðum laganna skal farið sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Með reglugerð má setja nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

15. gr.

Með lögum þessum eru numin úr gildi lög nr. 28 29. maí 1942, um dómnefnd í kaupgjalds- og verðlagsmálum, og lög nr. 118 2. júlí 1940, um verðlag.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Allar þær verðlagsákvæðanir um hámarksverð og hámarksálagningu, sem í gildi eru við gildistöku laganna, skulu haldast fyrst um sinn, þar til dómnefnd hefur af-numið þær og sett ný ákvæði í stað þeirra.

Heimilt er verkafélögum og atvinnurekendum að segja upp gildandi kaup- og kjarasamningum með minnst viku fyrirvara frá gildistöku laga þessara.

Gjört í Reykjavík, 1. september 1942.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Magnús Jónsson.